

هزار توی آموزش در جستوجوی معلم

کمتر از دو ماه تا آغاز سال تحصیلی باقی مانده، اما از همین حالا، جلسات مسئولان و همدارهای مکرر کارشناسان آموزشی، از آشنایی خبر می‌دهد که در آن، باز هم کلاس‌هایی بدون معلم تشکیل می‌شوند؛ کلاس‌هایی که شاید روز نخست‌شان، نه با درس، که با فقدان آموزگار آغاز شود. کمبود معلم در مدارس، به‌ویژه در مقاطع ابتدایی و در مناطق پر جمعیت و محروم، به یکی از جدی‌ترین چالش‌های نظام آموزشی کشور تبدیل شده‌است؛ بحرانی که تنها نتیجهٔ تصمیمی مقطعی نیست، بلکه حاصل سال‌ها بی‌برنامگی و سیاست‌گذاری‌های اشتباهه در حوزه منابع انسانی است. از کاهش ورودی‌ها به دانشگاه‌های تربیت معلم در دهه ۷۰ تا اجرای قانون بازنشتگی پیش از موعد در سال ۱۳۸۶ که هزاران معلم با تجربه را زودتر از موعد از سیستم آموزشی خارج کرد، همه‌همه قطعات پازلی هستند که امروز تصویر این بحران را شکل داده‌اند.

همزمان، رشد جمعیت دانش آموزی از ۱۲ میلیون نفر در سال ۱۳۹۲ به بیش از ۱۶ میلیون نفر در سال جاری، بدون تأمین متناسب نیروی انسانی، رنگ خطر دیگری بود که نادیده گرفته شد. هر چند آموزش پرورش در این سال‌ها سعی کرده با جذب نیرو از طریق «ماده ۳۲۸، بازنشتگان، حق التدریس‌ها و نیروهای خرید خدمات آموزشی، این خلأ را پر کند، اما نتیجه آن چیزی نبوده جز حضور نیروهایی ناخفته و آموزش‌ندیده‌است؛ نیروهایی که گاه نخستین تجربه تدریس‌شان، همان روز نخست سال تحصیلی است. در چنین شرایطی، آموزش به میدان آزمون و خطا تبدیل شده؛ آزمونی که بازنده‌اش، نسل آینده است.

سال‌ها پیش، دانشگاه‌هایی چون تربیت معلم سبزوار، خوارزمی، آذربایجان و دانش‌سرا نقش محوری در تربیت نیروی انسانی داشتند، اما امروز، همه‌چیز به دانشگاه فرهنگیان محدود شده‌است؛ دانشگاهی که با چهار ساله شدن دوره‌های آموزشی، خروجی‌اش نصف شده و توان پاسخگویی به نیاز فزاینده مناطق مختلف کشور را ندارد.

برآوردها نشان می‌دهد، وزارت آموزش و پرورش در حال حاضر برای تکمیل کادر آموزشی خود براساس معیارهای استاندارد، با کمبود ۱۲۰ هزار معلم (مقاطع مختلف) مواجه است. این وزارتخانه در سال‌های اخیر، به‌ویژه در دولت فعلی، تلاش کرده بخشی از این کمبود را با جذب نیروی جدید جبران کند. طبق اعلام سخنگوی وزا رتخانه، مجوز استخدام ۸۲ هزار معلم جدید برای سال تحصیلی ۱۴۰۴ صادر شده‌است. همچنین، ۲۲ هزار دانشجومعلم دانشگاه فرهنگیان (با مدرک کارشناسی)، ۲۹ هزار و ۷۵۰ نفر از پذیرفته‌شدگان آزمون امسال، ۱۷ هزار نفر از برگزیدگان آزمون‌های قبلی، ۲ هزار معلم ورزش و حدود ۲۶ هزار معلم خرید خدمات آموزشی نیز قرار است از مهر امسال وارد مدارس شوند. علاوه بر آن، ۴۰ درصد از معلمان بازنشسته همچنان با آموزش‌وپرورش همکاری دارند.

اگرچه این آمار نوید پر شدن بخشی از خلأهای موجود را می‌دهد، اما سؤال اصلی همچنان باقی است؛ اینکه کیفیت این نیروهای جدید تا چه اندازه تضمین می‌شود؟ بسیاری از این نیروها، دوره‌های تربیت معلم را نگذرانده‌اند و تجربه‌ای از حضور حرفه‌ای در کلاس درس ندارند. وقتی افراد بدون آادامگی و صلاحیت آموزشی وارد کلاس‌ها می‌شوند، نه تنها فرآیند یادگیری دچار اختلال می‌شود، بلکه آینده تحصیلی و حتی روانی دانش‌آموزان نیز آسیب می‌بیند. بدتر آنکه، تعداد زیادی از خانواده‌هایی که از کیفیت آموزش ناامید می‌شوند، ناچار به‌سوی مدارس غیردولتی می‌روند؛ مدرسی که اگرچه شهریه‌های گزافی دریافت می‌کنند، اما در بسیاری موارد تضمینی برای کیفیت بهتر ندارند. در نتیجه، والدین مجبور به پرداخت هزینه‌های سنگین می‌شوند، بی آنکه مطمئن باشند این هزینه‌ها، عایدی واقعی برای فرزندانشان به همراه دارد؛ در واقع بحران کمبود معلم، نه فقط آموزش عمومی، که عدالت آموزشی را نیز به چالش می‌کشد.

کارشناسان معتقدند برای عبور از این بحران، باید برنامه‌ریزی بلندمدت و جامع‌نگارانه صورت گیرد؛ برنامه‌ای تا ۱۵ تا ۲۰ ساله که تربیت و استخدام معلم را به‌مثابه ستون فقرات آموزش کشور، هدف‌مند و ساختارمند طراحی کند، اما نه‌تنهای از چنین برنامه‌ریزی‌ای وجود دارد و نه چشم‌اندازی برای آن تعریف شده‌است. سیاست‌های مقطعی مانند استخدام از طریق ماده ۱۲۸، اگرچه ممکن‌اند، اما به‌سرعت محو می‌شوند و اثر چندان مثبتی باقی نمی‌گذارند.

پیشرفت آموزشی بدون حضور معلم توانمند و بالکنیزه ممکن نیست. تا زمانی‌که آموزش‌وپرورش سوار بر قطار تصمیم‌های اشتباهه و سیاست‌زده حرکت کند، که نسیگاه پیشرفت پیدا می‌شود، نه مقصد بهتر. برنامه‌ریزی بلندمدت، احیای مراکز تخصصی تربیت معلم و استفاده مدیران از منابع انسانی موجود، بخشی از مسیر خروج از این بحران است، اما تا زمانی که «معلم» این رکن اساسی نظام آموزشی، فراموش شده باقی بماند، نه مهر تازه، نه آغاز یادگیری، که تلنگری دوباره، به پیکر بی‌تنبیری‌ها خواهد بود.

گزارش سجاد آذری

فلسطین، منطقه‌ای در شرق مدیترانه است که از هزاران سال پیش محل سکونت اقوام مختلف بود. نام «فلسطین» از «فیلیستین‌ها» قومی باستانی در قرن ۱۲ قبل از میلاد، گرفته شده‌است. این سرزمین طی دوره‌های مختلف تاریخ تحت تسلط امپراتوری‌های مصر، آشور، بابل، ایران، یونان و روم و سپس از آنها امپراتوری‌های اسلامی قرار داشته است. طبیعتاً کشوری که سابقه وجود آن به چند هزار سال قبل برمی‌گردد، نیازی به شناسایی توسط هیچ نهاد سیاسی که شاید زمان شکل‌گیری آن به ۱۰۰ یا ۴۰۰ سال گذشته می‌رسد، نخواهد داشت، اما با وجود این، حقوق بین‌الملل برخی از قواعد را در این خصوص تعیین کرده که هر چند مهمه این قواعد مؤید شناسایی فلسطین است، اما کارشنکنی قدرت‌های جهانی که مهم‌ترین آنها ایالات متحده امریکاست، موجب‌شده همچنان پس از دهه‌ها این مسئله به عنوان یک موضوع حقوقی در میان کشورهای عضو سازمان ملل مطرح باشد. ■■■

تعریف شناسایی در حقوق بین‌الملل

شناسایی در حقوق بین‌الملل به معنای تصمیم یک کشور مبنی بر پذیرش یک نهاد یا واقعیت جدید (مثل کشور، دولت یا حکومت جدید) به‌عنوان یک بازیگر حقوقی در نظام بین‌الملل است. خود شناسایی به دو دسته تقسیم می‌شود که یکی شناسایی کشور یعنی پذیرش موجودیت یک کشور به عنوان یک واحد مستقل و دیگری شناسایی دولت یعنی پذیرش ساختار حاکم بر یک سرزمین به‌عنوان دولت مشروع است. طبق کنوانسیون خودرپذندو ۱۹۳۳ برای آنکه یک موجودیت، کشور محسوب شود، باید چهار شرط اصلی داشته‌باشد که شامل جمعیت دائمی، قلمرو معین، دولت مؤثر و توانایی برقراری روابط با دیگر کشورهاست.

شنبه ۱۱ مرداد ۱۴۰۴ | ۸ صفر ۱۴۴۷

جامعه

سرویس اجتماعی ۹۰۶۰۲۳۸۵

شنبه ۱۱ مرداد ۱۴۰۴ | ۸ صفر ۱۴۴۷ | روزنامه جوان | شماره ۳۳۴۷

واکاوی نخستین جلسه کمیته تخصصی ستاد هوش مصنوعی در گفت‌وگوی «جوان» با دکتر مهدی طریقت

جلسات دولتی هوش مصنوعی به جایی نمی‌رسد

رئیس اندیشکده و پردیس هوش مصنوعی و زیست مجازی: اگر فقط دستگاه‌های دولتی دور یک میز بنشینند

اما نمایندگان بخش خصوصی، دانشگاه‌ها و حتی استار تاپ‌ها نقشی نداشته باشند، خروجی‌ها دچار انزوا و واقعیت‌های میدانی خواهند شد

با برگزاری نخستین جلسه کمیته تخصصی ستاد توسعه فناوری و کاربرد هوش مصنوعی، امیدها برای آغاز فاز اجرایی در سیاست‌گذاری این فناوری زنده شد، اما تجربه نشان داده بدون ضمانت اجرا، منابع مالی مشخص و مشارکت بخش خصوصی، این نشست‌ها برای بار دیگر به هدفی نمی‌گیرد، بلکه با تصمیم‌های سخت، سرما به‌گذاری شفاف و اقدام‌هایی سنجش‌پذیر ساخته می‌شود. اکنون، نگاه‌ها به خروجی‌های این نشست و حتی نشست‌های بعدی دوخته شده‌است. به‌منظور واکاوی جلسه کمیته تخصصی ستاد هوش مصنوعی «جوان» با دکتر مهدی طریقت، رئیس اندیشکده و پردیس هوش مصنوعی و زیست مجازی گفت‌وگو کرده‌است.

با برگزاری نخستین جلسه کمیته تخصصی ستاد توسعه فناوری و کاربرد هوش مصنوعی، امیدها برای آغاز فاز اجرایی در سیاست‌گذاری این فناوری زنده شد، اما تجربه نشان داده بدون ضمانت اجرا، منابع مالی مشخص و مشارکت بخش خصوصی، این نشست‌ها برای بار دیگر به هدفی نمی‌گیرد، بلکه با تصمیم‌های سخت، سرما به‌گذاری شفاف و اقدام‌هایی سنجش‌پذیر ساخته می‌شود. اکنون، نگاه‌ها به خروجی‌های این نشست و حتی نشست‌های بعدی دوخته شده‌است. به‌منظور واکاوی جلسه کمیته تخصصی ستاد هوش مصنوعی «جوان» با دکتر مهدی طریقت، رئیس اندیشکده و پردیس هوش مصنوعی و زیست مجازی گفت‌وگو کرده‌است.

اواخر ماه گذشته، اولین کار گروه تخصصی تقسیم کار ملی ستاد توسعه فناوری و کاربرد هوش مصنوعی با حضور حسین افشین، معاون علمی رئیس‌جمهور و نمایندگان از دستگاه‌های مختلف در محل معاونت علمی بر گزار شد. به‌نظر شما تشکیل این جلسات چقدر به اجرای واقعی و عملی سیاست‌ها منجر خواهد شد؟

سال‌هاست که شاهد برگزاری جلسات، تدوین اسناد و تشکیل کمیته‌های مختلف در حوزه فناوری‌های نو هستیم، اما مسئله اصلی اینجاست که آیا این جلسات به اقدام منجر می‌شوند یا در همان سطح بیانیه باقی می‌مانند؟

در مورد جلسه‌آخر کمیته تخصصی ستاد توسعه هوش مصنوعی، باید با احتیاط خوش‌بین بود. اگر خروجی این جلسات منجر به تخصیص منابع واقعی، تعریف پروژه‌های مشخص، زمان‌بندی و بس.

اجرائیی، تعیین نهاد مسئول و پیاده‌سازی سیاست‌ها با مکانیسم‌های ارزیابی مستمر شود، می‌توان امیدوار بود که بالاخره از فاز گفت‌وگو به فاز اجرا وارد شده‌ای، اما اگر این جلسه هم مانند بسیاری از موارد مشابه در گذشته، بدون پشتوانه مالی و الزام اجرایی باقی بماند، متأسفانه نباید انتظار تغییری محسوس داشت و صرفاً جنبه نمایشی و تشریفاتی خواهد داشت و نوعی حرکت برای حفظ ظاهر با ارائه گزارش.

تنها معیار قضاوت در درباره اثر بخشی این جلسات، خروجی میدانی آنها در ماه‌ها و سال آینده است؛ اینکه آیا پروژه‌ای راه افتاد؟ آیا بخش خصوصی مشارکت کرد؟ آیا نتایج‌شان بازگشتند؟ آیا یک زیرساخت ملی به‌بهره‌برداری رسید؟ اگر نه، آن جلسه فقط یک تیتیر خبری بوده و بس.

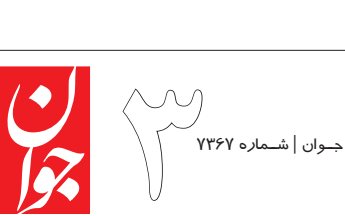
نمی‌شناسد و سرزمین‌های تحت سلطه حکومت خودگردان را خود در اختیار خواهد داشت.

امریکا اصلی‌ترین دشمن فلسطین

مدت کوتاهی پس از بیانیه سال ۱۹۸۸، در حالی که فلسطین توسط بسیاری از کشورهای در حال توسعه در آفریقا، آسیا و اعضای جنبش عدم تعهد در حال به رسمیت شناخته‌شدن بود و این موج دیگر تمام مناطق جهان را گرفته بود، نظام سرمایه‌داری و سرکردگی ایالات متحده تلاش کرد تا مانع این اتفاق شود، در آن زمان ایالات متحده امریکا با استفاده از قانون کمک‌های خارجی تلاش کرد که دیگر کشورها و سازمان‌های بین‌المللی را از به رسمیت شناختن فلسطین منصرف کند که این اقدامات در بسیاری از موارد موفقیت‌آمیز بود.

در حالی که فلسطین تلاش می‌کرد عضویت چند سازمان تخصصی سازمان ملل متحد را به دست آورد

در نهایت امریکا با تهدیدهایی مبنی بر قطع بودجه

سرویس اجتماعی ۹۰۶۰۲۳۸۵

واکاوی نخستین جلسه کمیته تخصصی ستاد هوش مصنوعی در گفت‌وگوی «جوان» با دکتر مهدی طریقت

جلسات دولتی هوش مصنوعی به جایی نمی‌رسد

رئیس اندیشکده و پردیس هوش مصنوعی و زیست مجازی: اگر فقط دستگاه‌های دولتی دور یک میز بنشینند

اما نمایندگان بخش خصوصی، دانشگاه‌ها و حتی استار تاپ‌ها نقشی نداشته باشند، خروجی‌ها دچار انزوا و واقعیت‌های میدانی خواهند شد

نهاد بالادستی با اختیارات واقعی بر این تقسیم‌کار نظارت و آن را مدیریت کند، اما تجربه‌های گذشته در کشور نشان داده که اگر این تقسیم‌کار بدون طراحی سازوکار هماهنگی، پاسخگویی، تبادل داده و جلوگیری از تکرار اقدامات صورت بگیرد، عملاً به‌سوازی کاری، رقابت غیرسازنده بین نهاده‌ا، سرردرگمی بخش خصوصی و دانشگاه‌ها منتهی خواهد شد. بنابراین سؤال شما را اینطور می‌توان پاسخ داد؛ بله، تقسیم‌کار می‌تواند هم‌افزا باشد، اما فقط در صورتی که با معماری نهادی دقیق، مدیریت مرکزی قوی و سازوکار ارزیابی شفاف همراه باشد؛ در غیر این صورت، احتمال تعارض و دوباره کاری بسیار بالاست.

به نظر شما، در این جلسه به چه موضوعاتی پرداخته نشده که از نظر شما حیاتی هستند و باید به آن توجه شود؟

گاهی در جلسات رسمی، تمرکز بر کلیات یا اقدامات نمادین باث می‌شود موضوعات حیاتی که آینده واقعی هوش مصنوعی را تعیین می‌کنند، نادیده گرفته شوند. جلسه‌ای که به‌صورت کلی به سیاست‌گذاری می‌پردازد، اگر فاقد تعیین دقیق اولویت‌های فناوری (مثل AI در سلامت، حمل‌ونقل، کشاورزی، آموزش و زبان فارسی) باشد، احتمالاً در اجرا دچار پرانندگی و سرردرگمی خواهد شد. مشخص نمی‌شود ایران دقیقاً در کدام حوزه‌ها می‌خواهد مزیت بسازد یا سرمایه‌گذاری متمرکز انجام دهد. اشاره به حجم، نوع یا سازوکار سرمایه‌گذاری، بدون تعریف مدل تأمین مالی (چه دولتی، چه خصوصی، چه ترکیبی، سیاست‌ها روی کاغذ باقی خواهند ماند. باید از همان ابتدا تکلیف منابع، حمایت‌های مالی و ضمانت اجرای پروژه‌ها روشن شود. نشست‌ها و اسناد اگر فاقد سیستم پایش، سنجش پیشرفت و پاسخگویی باشند، نمی‌توانند منجر به اجرای واقعی شوند. مشخص نیست چه نهادی مسئول ارزیابی اقدامات، گزارش‌دهی دوره‌ای و اعمال اصلاحات در مسیر خواهد بود و اگر هم مشخص باشد، متأسفانه این ارزیابی‌ها با صورت نمی‌گیرد یا اعلام نمی‌شود. با اینکه نیروی انسانی قلب تپنده هوش مصنوعی است، اشاره‌ای جدی به برنامه‌های عملیاتی برای حفظ استعدادهای داخلی یا بازگرداندن نخبران مهاجر نمی‌شود. این موضوع باید در سطح ملی مدنظر قرار گیرد. اگر فقط دستگاه‌های دولتی دور یک میز بنشینند، اما نمایندگان بخش خصوصی، دانشگاه‌ها و حتی استار تاپ‌ها، نقشی نداشته باشند، خروجی‌ها دچار انزوا از واقعیت‌های میدانی خواهند شد. جلساتی از این دست، اگر قرار است مؤثر باشند، باید وارد جزئیات اجرایی و تصمیم‌سازی‌های واقعی شوند، به صرفاً برگزاری‌های نمادین یا کلی‌گویی‌های تکراری.

بی‌تردید هوش مصنوعی با جلسه و سند، توسعه نمی‌یابد؛ با تصمیم‌های سخت، سرمایه‌گذاری شفاف و اقدام‌های سنجش‌پذیر شکل می‌گیرد. در حالت ایده‌آل، تقسیم‌کار باید با تعریف دقیق مأموریت‌ها، حدود مسئولیت، خروجی‌های قابل اندازه‌گیری و هماهنگی نهادی انجام شود. در این صورت، هر نهاد می‌داند چه کاری را، با چه منابعی و در چه بازه زمانی باید انجام دهد. چنین مدل می‌تواند منجر به هم‌افزایی شود، به‌شرط آنکه یک

اکبر علوی

امنیت قضات و زنگ هشدار عدالت!

شش ماه پیش بود که خبر سوءقصد مسلحانه منجر به شهادت دو تن از قضات عالی‌رتبه و پر سابقه دستگاه قضایی، آن هم در ساختمان دیوان عالی کشور، تیتراول خبرها شد. شخصی که ظاهراً نیروی خدماتی ساختمان دیوان بود، با اسلحه گرم جان دو قاضی شریف را گرفته و در نهایت خودش را هم به هلاکت رسانده‌بود. تنها حدود سه ماه بعد و در خردادماه امسال خبر شهادت قاضی باقری، از قضات دادگاه کیفری شهر شیراز، در مقابل منزل شخصی و در حالی که قصد عزیمت به سمت محل کار را داشت، رسانه‌ای شد. دو ضارب با سلاح سرد اقدام به ایراد ضرباتی به پیکر او کردند که منجر به شهادت ایشان شد. دوماه بعد و در صبح شنبه چهارم مردادماه، چند ترور یست مسلح با صورت‌هایی پوشیده وارد دادگستری زاهدان شده و با تیراندازی و حشویه باعث شهادت شش هموطن شدند. حالا فقط با گذشت یک هفته از آن واقعه تلخ، روز گذشته انتشار خبری دیگر، این سلسله حوادث را تکمیل کرد. سوءقصد به جان دادستان رفسنجان درون منزل شخصی ایشان! امروز رخ‌دادن این سلسله وقایع سهمگین و تلخ و سوءقصد‌های بیپای به جان قضات شریف، یادآوری توصیه‌هایی را راجع به اهمیت تأمین امنیت قضات و مجریان عدالت، ضروری می‌نماید.

با نگاهی به معارف و اندیشه‌های اسلامی، عدالت بنیاد مشر و عیت حاکمیت است؛ جامعه‌ای که در آن اجرای عدالت به هر دلیل متوقف یا مختل شود، دیر یا زود از درون دچار فرسایش و اضمحلال خواهد شد؛ طبق فرمایش دقیق و هوشمندانه امیرالمؤمنین، عدل و عدالت، پایه و اساس ملک هستندد حکومت شاید که با کفر پابر جاماند، اما باایی عدالتی هرگز او طبیعی است که اجرای تمام و کمال و بی‌مماشات عدالت، نیازمند قضاتی است که بتوانند بدون تهدید بدون فشارهای پیرامونی و خارجی، قاطعانه و بی‌واهمه حکم خدا و قانون را جاری کنند، اما این قضاوت بی‌هراس، جز در سایه امنیت ممکن نیست. دستگاه قضایی و امنیتی در سراسر جهان، مکلف به اتخاذ تدابیری است که قاضی، فرادی صدور حکم برای جنایتکاران و اراذل و اوباش و یقه‌سفیدها از همان امنیت و آسودگی خاطری برخوردار باشد که قبل از صدور حکم داشته‌است.

امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام، در نامه تاریخی خود به مالک اشتر - که به‌درستی باید آن را نخستین منشور جامع حکمرانی اسلامی دانست- نوشته‌است که از گم‌کردن نفسی سخن می‌گوید، توصیه‌ای هوشمندانه و چندبعدی دارد: «سپس از میان مردم، بهترین فرد را برای قضاوت برگزین. او را در تنگنا قرار مده، جایگاهش را رفیع‌تر دار و آنچنان تأمینش کن که نه دست طمع قدرت‌مداران به او برسد، و نه نیاز مالی، او را به در خانه مردم بکشانند.» این نگاه علوی حکایت از لزوم تأمین امنیت جانی، مالی و اجتماعی قضات و طلبه‌داران عدالت در جامعه است. قاضی در نگاه امام علی، فقط داور ی بی‌طرف نیست؛ بلکه نگهبان و پیش‌قراول بسط عدالت در اجتماع است. کسی که اگر بشکند، پایه عدالت خواهد شکست. از همین‌رو، حضرت به‌صراحت توصیه می‌کند که باید به قاضی چنان امنیت و اقتداری داد که نه خوشپاسودان حاکم طمع نفوذ در او داشته باشند، نه صاحبان زر و زور توان تهدیدش را پیدا کنند. آنچه در این توصیه می‌درخشد، در واقع دعوی امیرالمؤمنین از رابطه «امنیت» و «عدالت» است. بدون اولی، دومی به امری رویایی بدل خواهد شد. فرستادن قاضی به محکم‌ه برای قنابل یا اشرا، جنایتکاران، قاتان، افراد ذی‌نفوذ و ذی‌قدرت، بدون تأمین امنیت‌های جانی و مالی و اجتماعی، مانند فرستادن رزمندگانی که به میدان نبرد می‌روند، هیچ‌بدون داشتن سلاح، به گواه حدیث «بدالله فوق رأس الحاکم» که حاکی از دست حمایت الهی بر سر قضات است، دستگاه‌های مربوطه در نظام حکمرانی اسلامی نیز اغماض و غفلت از حقوق و خطرات جانی قلم به اجرا می‌دانند.

تأمین امنیت قضات، مسئله‌ای تجملی یا فاعری و کم‌اهمیت نیست. این، بن‌مایه قوام عدالت است. نه‌تنها امنیت فیزیکی، که امنیت حیثیتی، مالی، رسانه‌ای و روانی قضات باید در اولویت باشد. سلسله حوادث اخیر در سوءرزمندگانی مکرر به قضات و دادستان‌های کشور این زنگ هشدار را به‌صدا درآورده که اگر دشمن با ترور یک قاضی بتواند هزار قاضی را محروب یا محاطب کند، آن‌گاه عدالت را نه با گلوله، که نه ترس از میان برداشت. اکنون زمان آن است که دستگاه امنیتی، رسانه‌ها، نتخبگان و بدنه اجتماعی مردم به‌صورت همه‌جانبه از ساحات عدالت و قضاوت دفاع کنند تا جامعه و شهروندان از دستگاه قضایی که آخر مأمن ستمدیدگان است مأیوس نشوند.

با اربعین

■ رئیس جمعیت هلال احمر کشورمان با اشاره به اعزام حدود ۸ هزار نیروی داوطلب عملیاتی امدادی و درمانی به کشور عراق اضافه کرد: حدود هزار ۸۰۰ داوطلب پزشکی و درمانی هلال‌احمر ایران همراه با کوله‌پشتی درمانی در طرح طبیب‌دوار در طریق‌الحسین (مسیر پیاده‌روی زائران از نجف به کربلا) مشغول خدمت‌رسانی ست و سیار و به صورت پیاده به زائران اربعینی خواهند بود. به گفته وی، سامانه تلفنی ۴۰۳۰ جمعیت هلال‌احمر در ایام اربعین حسینی به صورت مجازی، خدمات مشاوره تلفنی در خصوص پزشکی، تغذیه، اسکان، خدمات روانشناسی و روانپزشکی ارائه می‌دهد.

■ مسئول قرارگاه حمل و نقل مرزی اربعین با اشاره به اینکه ناوگان حمل و نقل زائران اربعین در بر ترددترین مرزها مستقر شده‌اند و در مرز شهید سردار سلیمانی مه‌ران به دلیل حجم تردد ۲۵۰ دستگاه اتوبوس استقرار یافته‌است، گفت: در مرزهای شلمچه و چناب ۱۶۰ دستگاه، خسروی ۱۲۰ اتوبوس، نمرچین بیراشهر ۱۰ دستگاه و در مرز باشماق نیز ۴۰ دستگاه اتوبوس مستقر شده‌است.

■ جانشین پلیس راهور با بیان اینکه طرح ترافیکی اربعین ۴ مرداد آغاز شده‌است، اظهار کرد: تا روز گذشته، مدیریت ترافیکی مسیرها به‌عهده استان‌های مرزی بود، اما از این مرحله به بعد، نیروهای کمکی از استان‌های مختلف و همچنین نیروهای ستادی پلیس راهور فراچنانیز به مرزها اعزام می‌شوند تا پوشش کامل‌تری فراهم شود. وی افزود: در این طرح بزرگ که پیش از نوروز، دومین عملیات وسیع ترافیکی کشور به‌شمار می‌رود، بیش از ۲۲ هزار نیروی انسانی از پلیس راه و دستگاه‌های همکاری به‌کار گرفته شده‌اند. همچنین بیش از ۵ هزار و ۶۰۰ دستگاه خودرو و موتورسیکلت، ۲۹ فروند بالگرد و مجموعاً ۷۵۴ پایگاه ثابت و بیش از ۲ هزار پایگاه سیار از سوی دستگاه‌های امدادی و خدماتی در این طرح حضور فعال دارند.

■ مرکز عملیات اضطراری جمعیت هلال‌احمر کشورمان مستقر در نجف اشرف اعلام کرد: پیش از ظهر روز گذشته در تصادف خودرو و ن با سواری در شمال بغداد، یک زائر ایرانی جان باخته و ۱۴ نفر دیگر زخمی شدند

■ فوق تخصص گوش و کبد، با اشاره به شیوع برخی بیماری‌های گوارشی در ایام پیاده‌روی اربعین، از زائران خواست تا اصول بهداشت فردی را به‌صورت جدی رعایت کنند. وی مهم‌ترین مسیر انتقال عفونت‌های گوارشی را تماس‌های آلوده به‌ویژه از طریق دست‌ها دانست و تأکید کرد: زائران باید در طول سفر، هر زمان که به آب و صابون یا مایع دستشویی دسترسی داشتند، دست‌ها را با دقت شست‌وشو دهند. وی مصرف مایعات کافی به‌ویژه آب و آمپوه طبیعی را برای پیشگیری و درمان اسهال و یبوست بسیار مؤثر دانست و توصیه کرد زائران در طول مسیر از کم‌آبی بدن پیشگیری کنند.